

Certamen

Quinze projectes, els finalistes de la **Biennial Ciutat d'Amposta 2020**

Les obres escollides aborden temes tan diversos com el pànic, l'origen sideral del ferro o la memòria històrica

Imatge d'arxiu d'una edició anterior de la Biennial d'Art Ciutat d'Amposta. FOTO: CEDIDA

REDACCIÓ
ADADA

La Biennial d'Art Ciutat d'Amposta, BIAM 2020, impulsada per l'àrea de Cultura de l'Ajuntament d'Amposta i vinculada a Lo Pati - Centre d'Art Terres de l'Ebre, passarà a la història per ser una de les més participatives dels últims anys. Enguany, s'han presentat a concurs un total de 202 obres de 208 artistes de tot l'Estat, una quarantena més que en l'edició del 2018.

De tots aquests projectes, el jurat ha escollit quinze obres finalistes que s'exposaran a Lo Pati. L'exposició de la BIAM s'havia d'inaugurar a principis de juny, però l'actual situació de pandèmia ha obligat a canviar el calendari. «Encara no tenim data, però probablement la farem a la tardor», assenyala la directora de Lo Pati, Aida Boix. Coincidint amb la inauguració de l'exposició hi haurà una nova deliberació del jurat, per escollir d'entre aquests quinze projectes finalistes, l'obra guanyadora.

Concretament, les obres i artistes seleccionats són els següents: *Sintra. Nota al pie*, d'Abel Jaramillo (Badajoz, 1993); *Calmar las aguas*, d'Aldo Urbano (Barcelona, 1991); *El jefe de Estado en la época de la reproductibilidad técnica*, d'Alán Carrasco (Vitoria, 1986); *Bha Phanein*, d'Ariadna Parreu

(Reus, 1982); *Mundus Vult Decipi* (El món vol ser enganyat), de Cristina Moreno (Saragossa, 1985) i Laia Ventayol (Mallorca, 1984); *Ruta de los Indianos - Consideraciones de la Ciudad Moderna*, de Daniel de La Barra (Lima, 1992); *Mañana niebla*, de David Ortiz (Alcoi, 1983); *Jornada laboral*, d'Eulàlia Garcia (Barcelona, 1992); *Regálame un barco*, de Francisco Ladrón de Guevara (Granada, 1997); *(séro)TROPICAL(e)*, de Gian Cruz (Manila, 1987); *La simetría de los tontos*, de Jone Loizaga (Bilbao, 1983) i Txio Ardanaz (Pamplona, 1978); *Unfixed Infrastructures And Rabbit Holes*, de Mario Santamaría (Burgos, 1985); *Arquetips esquelètics*, de Mònica Planes (Barcelona, 1992); *Monuments i altres taques insubmises*, d'Olga Olivera (Lleida, 1972); i *Crisis*, de Paco Chanivet (Sevilla, 1984). Es tracta de projectes molt diversos tant pel que fa als formats com a les temàtiques que aborden. Així, trobem des de videoinstal·lacions fins a il·lustracions i còmic, passant per l'escultura, la fotografia o els registres sonors. Pel que fa a les temàtiques, aquesta diversificació també és molt àmplia, així algunes obres exploren des dels orígens siderals i màgics del ferro, d'altres el misticisme de la natura o el pànic, passant per la memòria històrica i la llei mordassa.

La convocatòria

La BIAM és un premi d'àmbit estatal que es convoca cada dos anys i que té una dotació econòmica de 4.000 euros.